

Ebi's

Tijd voor een verhaaltje

NIEUWE VRIENDEN IN ISRAËL

Het was de eerste dag van het nieuwe schooljaar. Naomi en haar familie zijn onlangs naar Israël verhuisd. Ze had nog geen nieuwe vrienden en sprak geen Ivriet dus voelde ze zich erg onzeker en eenzaam toen ze door het schoolhek liep.

Precies op dat moment liep een meisje van ongeveer haar leeftijd naar haar toe. "Shalom. Ben je nieuw op onze school?" "Ja" zei Naomi, "maar ik kan nog geen Ivriet spreken. "Ik ken maar een paar woorden." "Geen probleem" antwoordde het meisje. "Wij verhuisden ongeveer een jaar geleden naar Israël en ik moest ook Ivriet leren." Mijn naam is Talia. Kom, ik zal je voorstellen aan een paar kinderen die ook pas naar Israël verhuisd zijn."

Talia liet Naomi de school, de klaslokalen en de speelplaatsen zien. Toen ze bij de schommels kwamen, zagen ze een jongen. "Shalom David. Dit is Naomi. Ze zijn net naar Israël verhuisd, dus ze spreekt nog geen Ivriet." "Shalom Naomi. Welkom in Israël en op onze school. Onze familie is ook pas verhuisd en toen we aankwamen kon ik ook nog geen Ivriet spreken, maar je zult het snel genoeg leren. Kom, dan stel ik je voor aan onze andere vrienden, we kennen elkaar allemaal heel goed." Aan het eind van de dag had ze jongens en meisjes uit allerlei landen ontmoet, van sommige landen had ze nog nooit gehoord, maar nu woonden ze allemaal in Israël. Dit is immers het land dat God speciaal voor de Joden had gereserveerd en ze weten allemaal hoe hun grootouders altijd hadden gedroomd dat ze in Israël zouden wonen. Nu beleefden zij die droom echt!

Die middag, toen Naomi thuis kwam, zagen haar ouders haar grote glimlach en vroegen haar hoe haar dag was verlopen. Ze zei: "Ik heb veel nieuwe vrienden gemaakt, die ook met hun familie uit heel veel verschillende landen hierheen zijn verhuisd: Amerika, Frankrijk, Marokko, Ethiopië ... en ze leerden mij nieuwe woorden zoals "Toda", wat "dankjewel" betekent. Ik kan niet wachten om morgen weer te gaan!"

Al snel ontmoetten haar ouders ook vrienden die hen hielpen om winkels te vinden en hen leerden hoe met de juiste bus naar hun bestemming te gaan. Na enige tijd reisden ze naar andere delen van het land om er achter te komen dat Israël nog mooier is dan ze dachten, voordat ze er naartoe verhuisden. Het hele

Ebi's

Tijd voor een verhaaltje

gezin ging op taalles, wat het leven voor iedereen wat makkelijker maakte. Ze begonnen zelfs thuis wat Ivriet te spreken.

Na een tijdje was Naomi jarig. Ze dacht aan al haar vrienden die vroeger naar haar verjaardagsfeestjes kwamen. Even voelde ze zich erg verdrietig omdat zij dit jaar niet konden komen. Maar ze had heel veel nieuwe vrienden ontmoet en die nodigde ze uit. Ze hadden heel veel plezier en de kinderen leerden haar wat nieuwe liedjes in het Ivriet. Ze lachten en dansten en genoten van de dag.

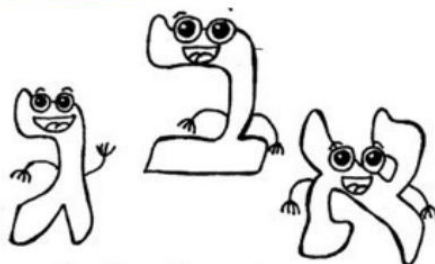
Een paar maanden later ontving Naomi een brief van haar vriendin Hadassah, die ze kende van de synagoge waar ze opgroeide, voordat haar familie naar Israël verhuisde. Hadassah schreef in haar brief dat haar familie ook de grote beslissing nam om naar Israël te verhuizen en dat ze over een paar maanden zouden aankomen - dit was het beste nieuws ooit! Naomi wilde haar ontzettend graag aan iedereen voorstellen en ze wist dat Hadassah's broer meteen vrienden met David zou willen worden, zodra hij hem ontmoette.

Tegen de tijd dat Hadassah en haar familie in Israël aankwamen, was Naomi al gewend op school en in de buurt. Ze kon Hadassah zelfs een paar Hebreeuwse woorden leren en al snel ontmoette ze alle vrienden van Naomi. Ze hadden een geweldige tijd met z'n allen. Hadassah vertelde Naomi over al haar vrienden van hun oude synagoge en hoe ze haar misten. Nu Hadassah en Naomi weer bij elkaar waren, begonnen ze te hopen en te bidden, dat hun vrienden van de synagoge ook naar Israël zouden komen. Hadassah gaf Naomi ook speciale cadeaus en berichten van vrienden van hun oude school. Deze vrienden waren niet Joods zoals zij en zouden dus niet naar Israël verhuizen, maar toen Naomi hun speciale brieven las en hun cadeautjes opende koesterde ze de prachtige herinneringen die ze samen hadden. Het was moeilijk voor hun oude schoolvrienden om afscheid te nemen van Naomi en Hadassah toen ze naar Israël verhuisden. Maar ze wisten dat het Gods verlangen is dat de Joden in Israël wonen, en dus baden ze voor hen en bemoedigden hen toen ze vertrokken. En ook nu blijven ze dit prachtige nieuws delen met andere niet-Joodse vrienden.

Ebi's

WERKBLAD

Alef-Bet

shalom

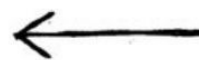
Schrijf van links naar rechts

שלום

Schrijf van rechts naar links

Toda

dank u wel

תודה

CERTIFICAAT

van verdienste
voor het voltooien van de eerste
Ulpan-klas

toegekend aan ; _____

Ebi's

INKLEUREN

"Ik zal hen naar Mij toe fluiten en hen bijeenbrengen"

- Zacharia 10:8

